

om det ikke har vist sig, at Erotik har faaet en Betydning, og spiller en Rolle, saavel blandt Mænd som blandt Kvinder, som er ganske utilbørlig, naar man betænker alle de store, omfattende Samfundsspørgsmaal, som mere og mere trænger sig frem til Afgørelse.

Det er ikke Meningen at benægte, at Erotik spiller, og altid maa spille en stor Rolle i Menneskelivet, men Spørgsmaalet er, om den ikke ved at gives frit Løb, ved at »frigøres«, som Hr. Madelung udtrykte det, vil gøre uendelig megen Skade, baade aandeligt og legemligt. Kvinderne vil sikkert være de af Erotikens Ofre, der vil sætte mest til, derfor bør det, modsat Hr. Madelungs Fordring, være et af Kvindesagens Fremtidsmaal at anvise Erotiken dens rette Plads i Menneskenes Liv, at hjælpe Menneskeheden til at gøre sig til Herre over Erotiken. Ild og Vand er blandt de kraftigste Hjelpekilder til Menneskenes Opretholdelse, NB. naar man behersker dem, og holder dem indenfor afstukne Grænser. Gør man ikke det, saa bliver de til strenge og ødelæggende Herrer. Som det gaar med disse Elementer, saaledes ogsaa med Erotiken, kun naar man forstaar at begrænse den indenfor Love og Vedtægter, kan den virke forskønnende og løftende. I Tøjlesløshed forsumper den al højere og ædlere Aandelighed.

Frøken Petersen angiver Foredragets Berettigelse derved, at det muligt kunde have givet Anledning til en Drøftelse af Moderskabsforsikring, hvilket Spørgsmaal for Tiden debatteres i Udlandet. Det er tvivlsomt, hvorvidt der blandt D. Kv.s Medlemmer kan ventes at finde den hertil nødvendige nationaløkonomiske Kundskab.

Hr. Madelungs Udtalelser om denne Sag var i alt Fald saa umodne og saa lidt gennemtænkte, at de umuligt kunde lægges til Grund for en alvorlig Debat af Spørgsmaalet.

Ellen Plum.

Brev fra Norge.

Som meddelt i sidste Nr. af »Kvinden og Samfundet« har vi modtaget Svar paa vor Forespørgsel til Stavanger Kvindesagsforening. Formanden, Vilhelmine Oppen, ledsagede ne-

denstaaende Artikel med den Oplysning, at Meddelelserne om, at Andragendet var indgivet til Stortinget, var fejlagtig, idet man tværtimod vil gaa den modsatte Vej: at søge lidt efter lidt at skabe Stemning for Sagen.

Ægteskabslovgivningen.

Lægeattest ved Ægteskabsstiftelse.

I anledning af den ærede redaktions forespørgsel skal jeg meddele følgende:

I begyndelsen af dette aar indsendte Stavanger Kvindesagsforening til Norske Kvinders Nationalraad en henstillen om at optage arbeidet for en forbedret ægteskabslovgivning. Foreningen nævner særlig lov om ægteskabsstiftelse, der i sine hovedtræk fremdeles findes i den gamle lovbog (Christian V.s norske lov). Vistnok er alle mere utidsmæssige bestemmelser ophævede, men da intet væsentligt nyt er sat istedet, er den norske lovgivning paa dette omraade temmelig fattig og ufuldstændig.

Som ønskelige reformer har kvindesagsforeningen paapeget:

1. At der fastsættes en lavalder for indgaaelse af ægteskab.
2. At der kræves en bekendtgjørelse af ægteskabet paa forhaand, saa vielse ikke kan finde sted før en vis tid efter denne.

og som et nyt krav, der fortjener at komme under drøftelse:

3. At der før vielse af begge parter forlanges fremlagt lægeattest for saavidt muligt at søge konstatere, at der ikke er visse mangler tilstede, der medfører fare for den anden ægtefælles og børnenes helbred.

Om berettigelsen af de første to punkter er der neppe nogen synderlig uenighed. Den gamle aldersgrænse for trolovelse ansees ophævet i forbindelse med andre bestemmelser i Chr. V.s lov. Vi har saaledes ikke anden grænse end konfirmationsalderen (14—15 aar) og vore ægteskabsstiftende myndigheder kan derfor ikke unddrage sig for at vie 15—16 aars